

29 ЖОВТНЯ— ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ КОМСОМОЛУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДИНАТЕСЯ!

ЖОВТЕНЬ

КОМСОМОЛ

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ 8 1939 РОКУ.

Рік видання XIV,
№ 128 (1764).

27 ЖОВТНЯ

1973 РОКУ
Ціна 2 коп.

ЖОВТНЕВОГО дня 1918 року на I з'їзді РКСМ народився комсомол. Героїчний шлях, який він пройшов відтоді, був шляхом боротьби і перемог — як у вогні боїв, так і на трудовому фронті. Каховка і Дніпрогес, Перекоп і Комсомольськ-на-Амурі, Магнітка і Кузбас — назавжди стали символами трудової звитяги та бойової доблесті вихованців Ленінського комсомолу, який з перших років свого створення був школою гарту молодого покоління, виховання переконаних борців за справу комунізму.

В кожному досягненні нашої країни — вагома частка праці молоді, яка завжди знаходиться на передньому краї боротьби за виконання величезних накреслень партії. І партія та уряд високо оцінюють героїчні діла комсомольців. Про це свідчать шість орденів на прапорі Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді.

55-у річницю Ленінського комсомолу молодь зустрічає у знаменні дні завершення третього, вирішального року дев'ятої п'ятирічки. З усіх кінців країни линути трудові рапорти комсомольців і молоді — свідчення їх самовідданої праці, успішного виконання накреслень XXIV з'їзду КПРС.

Свій трудовий рапорт до Дня народження комсомолу несуть і молоді кіровоградці. На рахунок комсомольської організації області чимало славних справ, патріотичних починань, нових імен першовиків,

нині на підприємствах і будовах, на транспорті і в шахтах Кіровоградщини трудяться понад 32 тисячі комсомольців, на полях і фермах області — 15 тисяч комсомольців. На різних ділянках народного господарства працює 576 комсомольсько-молодіжних колективів. Кращі з них очолили соціалістичне змагання молодих трудівників у третьому, вирішальному.

Серед них — комсомольсько-молодіжна бригада зварювальників механоскладального цеху № 1

кого соціалістичного зобов'язання — продаж державі 1 мільйона 300 тисяч тонн хліба. Можна з упевненістю сказати, що сотні тисяч тонн у «кіровоградській палляниці» — комсомольські. Це — чудовий внесок молодих хліборобів області в український мільярд пудів, результат їх самовідданої праці.

Особливо багато для досягнення високого врожаю зернових та технічних культур у третьому році п'ятирічки зробили комсомольсько-молодіжна тракторна бригада Ва-

колективів області візиром, на який вони рівняються в усіх питаннях організації виробництва, соціалістичного змагання, налагодження громадської роботи тощо.

АТХНЕННОЮ творчою працею молодих хліборобів вписано ще одну яскраву сторінку до комсомольського літопису славних справ п'ятирічки. Нині зусилля молодих механізаторів спрямовані на те, щоб закріпити досягнуті успіхи, примножити їх.

Жовтень — пора проведення звітно-виборних зборів у первинних комсомольських організаціях. Нині вони вже закінчуються. Незабаром розпочнеться проведення районних і міських звітно-виборних комсомольських конференцій. Вони повинні стати звітом комсомолу перед партією і народом про виконання рішень XXIV з'їзду КПРС і XVI з'їзду ВЛКСМ, планів дев'ятої п'ятирічки, продемонструвати зрілості ідейно-організаційну єдність лав Ленінського комсомолу.

Комітетам комсомолу слід докласти максимум зусиль до організації і проведення звітно-виборних конференцій. Адже їх рішення стануть для комсомольських організацій бойовою програмою дій на два роки.

Післязавтра — велике свято молоді Країни Рад. Юнь Кіровоградщини, як і весь комсомол країни, іде до нього із значними успіхами, з новими планами, зв'язуючи діла і помисли по Іллічу.

В ЖИТТЯ— БУДІВНИЧИМИ

А. НОВИЦЬКИЙ,
другий секретар Кіровоградського
ОК ЛКСМУ

ордена Трудового Червоного Прапора заводу «Червона зірка», очолювана Віктором Недопасом, комсомольсько-молодіжна бригада електромонтажників Олександрійського електромеханічного заводу, керована Людмилою Малою; комсомольсько-молодіжна бригада добувної ділянки Морозівського вуглерозрізу Олександрії на чолі з Володимиром Бакуном, бригада комуністичної праці мулярів будівельного управління № 2 комбінату «Кіровоградважбуд» (бригадир Іван Абрамцов) та багато інших.

В ці дні Кіровоградська область рапортує про першорядного свого висо-

силу Лузанівського з колгоспу «Жовтень» Новомиргородського району, де вирощено і зібрано з кожного гектара по 50,5 центнера озимої пшениці, 107 центнерів зерна кукурудзи, понад 300 центнерів цукрових буряків, комсомольсько-молодіжна тракторна бригада Анатолія Харкавого з колгоспу імені Ульянова Ульянівського району та комсомольсько-молодіжна тракторна бригада Героя Соціалістичної Праці Василя Моторного з колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району. Остання вже стала для комсомольсько-молодіжних сільськогосподарських

УСНІЖНЕ вбрання столиці разом з прапорами і барвистими плакатами на честь наступного свята Жовтня вписалися блакитні полотнища, перекинуті через вулиці, стяги з емблемою конгресу. Частіше від інших повторюється:

— Хай живе Всесвітній конгрес миролюбних сил!

— Народи світу! Боріться за загальне і повне роззброєння, за зміцнення міжнародної безпеки!

Шукання шляхів, які забезпечують мирне співіснування держав з різним суспільним ладом, національну незалежність, дальшу розрядку міжнародної напруженості, зміцнення дружби між народами,

В ІМ'Я МИРУ НА ЗЕМЛІ У МОСКВІ ВІДКРИВСЯ ВСЕСВІТНІЙ КОНГРЕС МИРОЛЮБНИХ СИЛ

І припало в Москву на Всесвітній конгрес миролюбних сил понад три тисячі делегатів. Спостерігачів і гостей білих як із ста сорока країн. Це — представники сотень міжнародних і національних організацій, які виступають за аргументування всіх, кому дорогі ідеї миру і соціального прогресу.

25 жовтня в Палаці з'їздів почав свою роботу Всесвітній конгрес.

Появу в президії визначних дія-

чів Всесвітньої Ради миру, яка проводить цей форум, членів виконкому Міжнародного підготовчого Комітету делегати і гості зустрічають оплесками.

Палкими оплесками учасники конгресу зустрічають появу в лаві керівників Комуністичної партії і Радянського уряду.

Коротким вступним словом конгрес відкриває Шон Макбрайд, заступник Голови Міжнародного підготовчого Комітету. Наприміні

свого виступу він пропонує, щоб Головою конгресу став Генеральний секретар Всесвітньої Ради миру, Голова Міжнародного підготовчого Комітету, відомий борець за справу миру Ромеш Чандра.

Ромеш Чандра подякував радянським керівникам за ту ініціативу, яку вони виявляють у справі захисту миру і справедливості в усьому світі.

— Цей конгрес, — каже Ромеш

Чандра, — слід по праву назвати Генеральною Асамблеєю миру. Такий представницький форум зміг зібратися завдяки зміні політичного клімату на краще, розрядці міжнародної напруженості. Впевнений, що конгрес миролюбних сил буде важливим засобом на шляху народів за мир, національну незалежність і соціальний прогрес.

Потім Шон Макбрайд повідомляє про привітання від державних і політичних діячів, від різних організацій, які надійшли на адресу конгресу.

26 жовтня Всесвітній конгрес миролюбних сил продовжував роботу.

(ТАРС).

МОЛОДИМИ РУКАМИ
ЗВЕЛИЧИМО ТРУДІ

СПАДКОЄМЦІ

Є на Побузькому нікелевому заводі особлива книга. На її обкладинці витиснуто: «Ударник-73». Це — книга робітничої долі і честі. До неї заносяться імена тих, хто йде в перших лавах робітничого класу, хто продовжує славі традиції стахановців, фронтів бригад, гартановців.

Напередодні Дня народження комсомолу до книги «Ударник-73» було внесено нові імена молодих творців феронікелю.

Микола Покрищенко прийшов на завод з сусіднього села Капітанки. Мріяв власноручно плавити метал, стати господарем чорного сльня. Наполегливо вчився, приглядався, як працюють досвідчені металурги. І ось за короткий час Микола освоїв професію плавильника. Зараз він вправно працює біля електроплавильної печі.

І у вільні від зміни години Миколу Покрищенка разом з «проектористами» можна бачити на заводі. Він очолює цеховий «Комсомольський прожектор». А це — щоденний хвилювання, постійний аналіз, господарські турботи.

А Павла Левченка, слюсаря РМЦ, теж добре знають на заводі. Він — чудовий трудяшка, працьовитий і роботящий. «Комсомольська норма — 130 процентів» — такий девіз у молодих виробничників Побузького нікелевого. Павло установив особисте задання — 180 процентів, і рідко його поміжників виконання норм опускється нижче цієї цифри.

Комсомольці заводу обрали Павла Левченка до складу комітету комсомолу підприємства. Адже він — активіст громадського життя заводу, селища.

Таких, як Павло Левченко, Микола Покрищенко, Олександр Драч, машиніст компресорів киснево-компресорної станції, як інші молоді виробничники, занесених до заводської книги «Ударник-73», на заводі немало. Вони щодня приходять на зміну, нечуже заступають на бойову вахту — важку і потесну. Вони плавлять метал і ремонтують обладнання, добувають з повітря кисень для печей і контролюють якість плавки. Вони — трударі-ударники. Вони — комсомольці.

М. КОРИННИЙ,

Комсомольсько-молодіжна бригада експортної ділянки кранового цеху заводу ПТО — це С. І. Андреев (бригадир), А. Тятлий (групкомсорг), Г. Олійник, В. Олійниченко, М. Скрипник. Хлопці працюють на відповідальній ділянці. Адже налагодження всієї електричної схеми мостових кранів — це справа їх рук. Висока якість роботи говорить сама за себе — в кожного з них четвертий розряд електрослюсаря, а в бригадира — шостий. Крани, обладнані членами комсомольсько-молодіжної бригади експортуються у 18 країн світу.

На фото: Георгій ОЛІЙНИК (зліва) та Валерій ОЛІЙНИЧЕНКО розглядають електричну схему мостового крану. На задньому плані бригадир Семен Іванович АНДРЕЄВ і Микола СКРИПНИК. Фото В. КОВПАКА.

ХЛІБОРОБСЬКА ЗАКОНОМІРНІСТЬ

Комсомольсько-молодіжна і врожай

У жовтні із словом «осінь» завжди поряд хочеться поставити — «золота». Для нас, хліборобів, ця пора золота не лише своїми фарбами, а, перш за все, щедрістю поля. Вчора на кукурудзяній ниві ще панувало трудове напруження, а сьогодні, коли читає відкрите свіжий номер газети, наші комбайнери вже виведуть агрегати із загінків. Поки що точно не може назвати врожайність качанистості, лише за попередніми підрахунками — 104 центнери. І ранні зернові продали теж щедро. По 45 центнерів на круг. Основної ж зернової культури, озимої пшениці, зібрали з кожного гектара по 52 центнери, на один лише, ніж зобов'язувалися. Вирощувати хліб — справа складна. Треба багато знати, розбиратися у всіх тонкощах землеробства, любити своє діло. У бригаді вже давно освоєно сівоозимні, зернової культури висівають по найкращих попередниках, як правило, кладемо у землю насіння лише першого класу, широко використовуємо органічні та мінеральні добрива. Посіяти, обробити посіви, зібрати врожай намагаємося в найоптимальніші строки. Тож нинішня висока врожайність не випадкова, це — результат багаторічної роботи комсомольсько-молодіжних колективів над підвищенням культури землеробства, результат використання внутрішніх резервів, старанної роботи всіх хліборобів, які трудяться так, щоб гектар був щедрішим.

Хліб сам не родить. Його вирощують руки хлібороба, майстра своєї справи. Про майстерність і хочу сказати. Адже буває на сусідніх ділянках збираємо різні врожаї. А сіяли в однакових умовах, і зерно було

першокласним. У різних випадках причини — різні. В одному — у погоні за темпами — забули про якість, в іншому — сім'ю вели механізатори без досвіду. Ми такого намагаємося не допускати. Наша бригада комсомольсько-молодіжна. Більшість механізаторів — молодь. Площа, яку обробляємо, близько 2500 гектарів. Роботи вистачає всім. Як же поєднуємо поняття — молодий механізатор і майстерність? Коли приходять юнаки в бригаду, їм є у кого вчитися. За кожним закріплюємо досвідченого механізатора. За рік — два хлопці лабувають певних знань, навиків. Усі вони відвідують агротехнічні заняття школи передового досвіду. Через 3—4 роки стають механізаторами 1—2 класів.

Більшість із них не завжди питають у агронома, бригадира, як робити ту чи іншу роботу, скільки добрив вносити під певну культуру. Вони розуміються в тонкощах землеробства, використовують все поле. Вони — майстри високого класу. Я хочу сказати, що ті успіхи, яких ми досягли, то не результат якогось окремого відкриття. Успіх залежить від людей, яким довірено землю, техніку. І серед наших механізаторів у першу чергу хочу назвати молодих трактористів комсомольців Віктора Ярошенка, Михайла Юхименка, Анатолія Савецького, Миколу Цабія, молодого комбайнера Миколу Осадного та його більш досвідчених товаришів Івана Панченка і Петра Осадного. Завдячуючи їх ударній праці, усіх механізаторів на початку весни на значних площах в бригаді ми за два дні закрили вологу, а потім швидко посіяли кукурудзу. «Ані колоса в стерні, ані вертячка в соломі» — цей девіз українських механізаторів та

НЕЩОДАВНО НА ЗАПРОШЕННЯ ОБКОМУ КОМСОМОЛУ НА КІРОВОГРАДСЬКУ ПРИЇЗДІЛИ ВОЛГАРСЬКІ МЕХАНІЗАТОРИ. ГОСТІ БРАЛИ УЧАСТЬ У РОБОТІ ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНОГО КЛУБУ МОЛОДИХ МЕХАНІЗАТОРІВ, ПОВУВАЛИ В ПЕРЕДОВИХ КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНИХ ТРАКТОРНИХ БРИГАДАХ ОБЛАСТІ, ОЗНАЙОМИЛИСЯ ІЗ ДОСВІДОМ РОБОТИ МЕХАНІЗАТОРІВ.

В ОРДЕНА ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА КОЛГОСПІ «ЗОРЯ КОМУНІЗМУ» НОВОАРХАНГЕЛЬСЬКОГО РАЙОНУ ВОЛГАРСЬКІ ДРУЗІ ПОВУВАЛИ В КОМСОМОЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНІЙ БРИГАДІ В. ЮХИМЕНКА ТА В БРИГАДІ ГЕРОЯ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ ПРАЦІ В. І. МОТОРНОГО. НА ФОТО: (ЗЛІВА НАПРАВО) ПЕТР СТОЯНОВ, ПЕТР ІВАНОВ, ГЕРОМ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ ПРАЦІ Л. П. ШЛІФЕР, ОЛЕКСАНДРА ГИЧЕВА, ГЕРОМ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ ПРАЦІ В. І. МОТОРНИЙ, АНАТАС НІКОЛОВ.

Л. П. ШЛІФЕР та В. І. МОТОРНИЙ ПОКАЗУЮТЬ ГОСТЯМ ДІЛЯНКУ ВИСОКОВОРОЖАВНОЇ КУКУРУДЗИ. ФОТО А. БУДУЛАТЬОВА.

ТОБІ — КОМСОМОЛЕЦЬ ІМ'Я

ПРИЧИН для хвилювання тоді було багато, і їх щедро вистачало на всіх — вступав у дію новий чотириповерховий корпус заводу. Подія, довгождана і радісна, принесла з собою відсталість турбот всьому колективу підприємства. Мало відбулося не лише «велике переселення», як жартома

— Цех наш молодий не тільки за часом створення, а й за віком працюючих у ньому.

Про «молодість» колективів говорили з трибуни головних зборів року представники багатьох цехів, дільниць і служб нового корпусу. Факт цей вилс суттєві корективи у роботу заводу комсомолу, комсомольських бюро цехів, комітетів і комсомольських груп.

Цей дев'ятому цеху в ті дні з'явився «блискавка» такого амісту: «Комсомольсько-молодіжна бригада ліній деталей до трактора Т-150 (бригадир Вахрєнов, групкомсорг Михайло Лубик), включившись у Всесоюзне соціалістичне змагання працівників промисловості, транспорту і будівництва, виконують на змагання комсомольсько-молодіжну бригаду Анатолія Середи (групкомсорг Віталій Русаков)».

ПОЧАТОК—ВІД НОВОГО

говорили, з тісних цехів у просторі, а треба було ще й «обжити» нове приміщення, новоствореним колективам «притертися».

У заводу комсомолу допуску корпусу готувалися заздалегідь і серйозно. Пам'ятаю, в червоному кутку цеху № 3 хлопці — заводські художники, готували агітаційні шити і плакати, наносили написи на площини спокійних тонів. У нових цехах, як пояснили воли, дуже багато світла і саме в такому поєднанні зір найкраще сприймає текст заклику. В цьому ж таки цеху вже стояли «наготові» до переселення» вагони з кімнатними квітками.

Зручно обладнані робочі місця, приємний інтер'єр — необхідні і корисні доповнення. Головними залишалися — люди. На нинішній звітно-виборній заводській комсомольській конференції токар цеху № 29 Михайло Лубик сказав:

— Наша комсомольська організація, як і цех, створена минулого року. Половина робітників цеху — комсомольці. Можна сказати, що цех — комсомольсько-молодіжний.

Вторуючи Михайлу, секретар комсомольської організації цеху № 3 Володимир Голубовський продовжив:

РІК минув від часу найбільшого «новосілля» за всю історію заводу. Комітет комсомолу почав тоді, мабуть, з найскладнішого. Після великої підготовчої роботи прямо на місцях, багаточисельних великих і дрібних улаштувань то тут, то там з'являються комсомольсько-молодіжні колективи. В одному з найбільших — цеху № 29 організували три комсомольсько-молодіжні бригади, а цеху № 2 — п'ять. На сьогоднішній день на нових робочих об'єктах їх уже одинадцять створено і працює. Результати лише одного року показали, що комітети комсомолу обрали вірний курс. Виправдали себе комсомольсько-молодіжні колективи. Адже їх створювали там, де треба було зміцнити трудову ділянку, освоїти нове обладнання, нову технологію. Велика відповідальність лягла на комсомольсько-молодіжні з самого початку — з конвейерів корпусу мав піти серійний випуск насосів та деталей для потужних нових тракторів.

І знов події переносять до часу річної давності. В двад-

О РГАНІЗАЦІЯ дієвого і всеохоплюючого змагання між знову створеними колективами в масштабах всього заводу — це вже наступний крок у роботі комітетів. У робітничої молоді завжди повинні бути зразки для наслідування. І, рівняючись на передовиків, вона нерідко робить, здавалося б, неможливе. Ось приклад тому: в цеху № 5 місяць тому організовано комсомольсько-молодіжну бригаду токарів, яку очолює А. М. Скворцов. Застосовуючи передові прийоми праці, колектив за цей час збільшив продуктивність на 11,8 процента. Відмінний результат з першої заявки.

Це, так би мовити, окремі результати окремого прикладу. А в і загальний. Здобутий спільною працею всього колективу в нових і складних умовах — він особливо приємний і радісний — насоси НШ-32У присвоєно Державний знак якості.

Робота комітетів комсомолу, всіх комсомольських активістів за звітний період підвела до перевіреного часу висновку. Труд і виховання робітничої молоді — процес завжди єдиний.

О. БАСЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».

Завод тракторних гідроагрегатів.

напуття Героя Соціалістичної Праці О. В. Птахова молодим механізаторам з перших же днів життя стали нормою.

Часто лили дощі. Вітри скрутили посіви. Та механізатори вчасно переобладнали комбайни, використовували кожну потужну хвилю. Врожай ранніх зернових, як і зобов'язувалися, зібрали за вісім робочих днів. І нині, напередодні Дня народження комсомолу, хочеться на їх адресу сказати багато теплих, приємних слів. Не підвели вони. Не жаліли ані снаги, ані вміли. І за це їм щиро спасибі.

В своїй роботі риньсямо по бригаді Героя Соціалістичної Праці В. І. Моторного, з якою змагалося. Трудом суперництво триває вже кілька років. І це надійний стимул у роботі обох колективів. Добре ведеться соціалістичне змагання між механізаторами, шоферами, комбайнстами і в самій бригаді. Групкомсорг Микола Цабій діли на місяць підбиває підсумки змагання, наприкінці місяця вручає кращим за професію червоні перехідні випуски комітету комсомолу господарства. Змагання ведуть так, що воно породжує дружбу.

Підвищення врожайності... Боротьба за неї — не короткотривала кампанія. Колись раділи і сорокацентровим врожаєм озимої пшениці. Та навчилися вирощувати такі врожаї постійно, незважаючи на погодні умови. Закріпили успіх. І орієнтиром для нас стали вже 50 центнерів озимої пшениці, 100 центнерів зерна кукурудзи. Нині ж ми вирощуємо постійно такі врожаї. Бо підвищення врожайності — законність. Це добре знають наші хлопці, коли дбають про врожай наступного року.

В. ЮХИМЕНКО,
бригадир комсомольсько-молодіжної тракторної бригади № 3 колгоспу «Зоря комунізму» Новоархангельського району.

«Людину, у якій відсутні організа-
торські здібності, ніколи не оберуть
ватажком... Якщо життя юнаків і
дівчат сіре і невразливе, значить ком-
сорг не виправдав довіри і лише че-
рез своє невміння, лінкми або... за-
знайство».

(Із розмови з секретарем).

ХІБА можна у наш час біографія юнака
чи дівчини іншого зразка, ніж наведені:
школа, завод чи колгосп, технікум, інститут,
робота за спеціальністю. Згодні на варіанті,
але в принципі цей шлях — із вайтпоямиш.
Біографія доводиться розказувати у випадках
особливо урочистих і відпочинкових. Часто, не
знайшовши у своєму особистому літописі фак-
тів більш яскравих і скоромовкою перелічуючи
коротку хронологію життєвих дат, юнак чи
дівчина знісно замовчують, немов ставлячи
собі за вину те, що загальний інтерес зборів
до її особи може послабитись, розбившись об
такий нецікавий життєпис...

Можливо, і Галія Іванова, коли комсомольці
«Пластик» висунули її кандидатуру на вей-
но-виборник, подумала про свою коротку біо-
графію, яка вміщується на одному аркуші
паперу. Хлопці і дівчата, — одні вимагають
чисто одагнені після зміни, інші — в робочих
спеціях (це друга зміна) — сиділи у черво-
ному кутку: де сьогодні вона не задумувалась,
яку саме роль відігравала у своєму житті.
Повсякденні. Самі ж комсомольці запропо-
нували їй трохи вийти наперед, щоб привува-
ти за нею — і тепер частіше аналізувала свої дії,
свої уподобання і нахили, адже коли народжу-
ється почуття відповідальності, воно завжди
внутрішньо мобілізує, дисциплінує людину.

«Справжній авторитет і повага то-
варишів приходять тоді, коли фор-
мула «колектив — особистість» урів-
новажується доповненням одне одно-
го. Якщо коротко — ти розумієш
усіх, тобто віддаєш тим же. Особ-
ливої ваги ця рівновага набуває для
комсорга. Поручити її — це, по-моє-
му, викликати конфлікт».

ВПРИНЦИПІ робота комсомольська була для
Галі не якоюсь «незвіданою землею». По-
натурі товариська, вона мала всі ті якості і
рисни, які притягують до такої людини інших.
Якщо в тій же короткій біографічній довідці:
школа, інститут, робота заповнити анкету гро-
мадського зростання, то дівчина має що сказа-
ти. В СШ № 5 міста Жовті Води була головою
ради дружини, заступником секретаря шкіль-
ної комсомольської організації, а навчаючись
в Дніпропетровському технологічному інститу-
ті, два останні роки обиралась групкомсоргом.

ШКОЛА. Коли директор Микита Якович
Гриб на загальношкільній лінійці оголосив,
що вирішено перенести тіла загиблих у Віт-
чизну воїнів у братський могилу, що біля їх-
ньої школи, його діловий тон і помітне хвилю-
вання учасника війни передалися школярам. І
яко в ті п'ять років — аж до випуску — вона
разом з іншими жила однією постійною тур-
ботою. Відкривати імена тих, хто ніколи не
буде забутий... Червоні сльозинки. Тоді вони
були одними з перших в області. І, можливо
тому, червоний гаслик Галі найбільше нага-
дав хвилюючі і урочисті хвилини почесного
піонерського салюту новому імені солдата, яке
засіяло позолотою на граніті.

Тоді рядок в біографії засвідчить:

«Комсомольська група, робота і
життя якої будуть спрямовані лише
в саму себе, дійде стану аморфного і
безперспективного. Бо життя, навіть
з погляду, бурхливе і різноманітне,
але замкнене в тісних інтересах лише
групи, не зможе дати юнакові і дівчи-
ні розуміння і відчуття справжньої
причетності своїй і колективу до
справ ширшого масштабу: пеху, заво-
ду, міста, країни...»

ІНСТИТУТ. Групкомсоргу ніколи не доводи-
лось повторювати цю думку. Мабути, тому,
що 13 хлопців впадали своїм обов'язком за-
хист і всіляку допомогу цієї теплій дівчин-
ки наймолодшій за віком. А дівчата тим паче
були за неї. Така посередка цілком допома-
гала створенню атмосфери дружньої і товари-
ської. Галія в інституті найбільше відчувала ра-
дість людського спілкування. Кожен з групи
мав найбільше задоволення від можливості
допомогти товаришу. Чи то поясненням незро-
зумілого матеріалу, чи ширшою усмішкою і під-
тримкою.

Дружба була міцною і назавжди. — цей
девіз комсорг висунула ще з студентських ро-
ків. Веселих і життєрадісних юнаків і дівчат
завжди бачили разом: під час відпочинку на
Дніпрі, на спорудженні студентського гурто-
житку, за столами в бібліотеці. Певно, друж-
ба теж повинна стояти у графі чинників, які
допомогли Галі закінчити успішно інститут і
одержати диплом лікаря-технолога.

«Найголовніше — заповнити час
комсомольців, заповнити його не пус-
тою розмовою, не формальними за-
кликами, а зацікавити корисною спра-
вою, щоб ті хвилини, які раніше ві-
трачалися з щедрою безцеремонніс-
тю, тепер цінувалися і використовували
для справ, яка стала необ-
хідною».

ПЕРШІЙ рік Галія входила у курс справ.
І, як вона вважала, часу було обмаль.
Він йшов не лише на опійство з новизною
з спеціальності, а, насамперед, на те, щоб на-
здогати практиків, тих, хто йшов далеко по-
переду.

А коли доручили нести гурток «Історія
КПСР» в мережі комсомольської політичної ос-
віти, поїхала додому, до батьків, привезла ін-
ститутські підручники, конспекти. Вчила вже
не лише для себе, а для того, щоб передати
іншим. Шукала матеріали довідки, приклади
і навіть білязків. Як завжди — знову пробле-
ма — три зміни. Перша приходила на заняття,
друга працює, третя — спить... Вирішила про-
водити заняття двічі, повторювати тему для
зміни. А відчувши інтерес і підтримку слухачів,
що з більшим запалом взялася до справи.

Соловйов — його цікавило все. Історія для нього
була улюбленим предметом.

Бачила, як час од часу стають зрілішими
комсомольці, певно, тоді навчати їх було легше.
Що для комсорга політичне, ідейне оз-
броєння має бути найпершим і організаторсь-
ким і активістичним заходом.

І відході навчання, самоосвіта стала нормою
і законом для багатьох комсомольців. А Толь-
дарез на сесії, — поступив до технікуму.

НА ЛІНІІ ЧАСУ

У ВІДДІЛІ ОБЛІКУ СВІТЛО-
ВОДСЬКОГО МІСЬКОГО КОМСО-
МОЛУ СЕРЕД ІНШИХ ЗБЕРІГАЮТЬ-
СЯ І ОБЛІКОВІ КАРТКИ КОМСО-
МОЛЬЦІВ ЗАВОДУ «ПЛАСТИК». ІХ
— ТРИДЦЯТЬ ШІСТЬ. КОМСОМОЛЬ-
СЬКУ ОРГАНІЗАЦІЮ ОЧОЛЮЄ СЕК-
РЕТАР ГАЛІА ІВАНОВА.

«І справді, яким же має бути ком-
сорг? Впевнена, якщо з усіх боків іде-
альний, комсомольці запудують...
Ватажок повинен мати одну рису
і привабливу рису. Інші ж його до-
стоїнства — у результаті роботи ком-
сомольців, організації, яка у своєму
житті прагне довершеності».

СБ, рік минул. І перші звітні-анборні, на
яких потрібно після слів головуючого ви-
ходити на трибуну і звітувати. Кожен секретар
цієї хвилини чекає насторожено, з хвилюван-
ням. А чи справді ті рядки на папері були
живою справою, чи напакі? Який пульс аста-
ноплить у своїй діяльності юнаки і дівчата?

Проблема в комсомольській організації
«Пластик», як і скрізь — були і є. Та чимало
з проблем істотно народжених самі собою й
відходять. Ось хоча б підпочинки. Комсомоль-
ське бюро наліт не планує заздалегідь такі
заходи. Адже відпочинок за графіком може
перетворитися на обтяжливе спільне надгу-
вання. Приходить субота, бачимо за вікном
песеле сонце, — завтра з рюкзаками на
море...

Часто буває, що кожне збільшене оголошення
підкріплюється індивідуальним застереженням
комсорга: ти ж дивись. Ваню... А влягається
— це просто неповага до особистості того Ва-
ні. В самому застереженні є підозра, що Ваня
чи Вітя обов'язково не прийде, не візьмуть
участі... Чому ми забуваємо про таку потрібну
в спілкуванні між людьми рису, як довіра?

На «Пластик» — не обов'язково умова. І тому
секретаря комсомольської організації Галі Іва-
новой так багато хороших і пам'ятних помічників.
Це і її заступник, контролер ВТК Людмила Яро-
викова, і технолог Валя Легойда, ливарник
Дмитро Хая, тракторист Павло Гаркавенко
та інші.

Збори на заводі — подія завжди відчутна.
Бо так, мабути, має бути тоді, коли сходяться
всі разом, коли йдеться про питання, які ці-
кавлять усіх. Можна було б перелічити все
зроблене за рік, проведені заходи, але сам за-
хід, певно, лише результат, — дорога до нього
буває різна. На «Пластик» — це суперечки на
зборах, це розмова комсорга з директором чи
партгоргом, якщо хочете, це дорога не завжди
легка, це дорога пошуків.

Тому так щирою могла сказати Галія:

«Звичайно, масштаби нашої роботи
не йдуть у порівняння з великими
комсомольськими організаціями. Але
кількість комсомольців не має вирі-
шального значення. Головне — кіль-
кість захоплення».

КОМСОРГ завжди йде попереду. Йому тро-
хи ба більше далі і ширше. Його коротка
біографія мусить бути місткою. Ми познайоми-
ли вас з секретарем Галіною Івановою. В ус-
піхах комсомольської організації, безперечно,
і її велика заслуга. І певно теж, думки щодо
того, яким повинен бути комсорг, допомогли і
самій Галі крокувати сходящими громадянсь-
кої зрілості...

М. СЕМЕНЮК.

На фото: секретар комсомольської організації
«Пластик» ГАЛІНА ІВАНОВА (зліва) і
комсомолка ВАЛЕНТИНА МЕЦОХА.

ДО РІДНИХ ІМЕН

Сотні юнаків і дівчат Кі-
ровоградщини в ці перед-
святкові дні вирушають у
походи «Шляхами слави
батьків». Їх маршрути —
«Вітчизні вірні сини», «Ор-
дени Вітчизни на знаменах
комсомолу», «Шляхами Ве-
ликого Жовтня».

НОВГОРОДКА. Учні Вер-
блужської середньої школи
вели пошук матеріалів про
комсомольців двадцятих ро-
ків. Нині вони зібрались по-
слухати про ватажка першо-
го комсомольського осе-
редку Олександра Ворони-
на, його друзів С. Несенка,
І. Свища, Г. Орлова, О. Бон-
даренка, С. Кульбаку. Слі-

Туристська експедиція молоді — «Моя Батьківщина — СРСР»

допити розповіли своїм
друзям про сімнадцятиріч-
ного комсомольця Івана Ку-
рінського, який вступив у
нерівний бій з куркулями і
загинув смертю хоробрих.

УЛЬЯНОВКА. Молоді хлі-
бороби колгоспу імені
Фрунзе свято шанують
пам'ять свого земляка, Ге-
роя Радянського Союзу
Архипа Маніти, який повто-
рив подвиг Олександра
Матросова у Берліні.

У Лозуватому відкрито
музей А. Маніти, проводи-
ться спортивні змагання се-
ред допризовників на приз
його імені. Нагороду пере-
можцям вручає син Героя
Олександр Маніта.

Комсомольці і школярі
села, вийшовши на марш-

рути туристської експедиції,
вирішили зібрати матеріали
про інших радянських вої-
нів, які повторили подвиг
Матросова.

ОНУФРІЙКА. Юнаки та
дівчата району пішли марш-
рутами «Ніхто не забутий,
ніщо не забуто» та «Вітчиз-
ні вірні сини». Вони пи-
шуть рукописну книгу про
героїв, які тридцять років
тому здійснили подвиги,
форсували Дніпро. А шко-
лярі Деревки розшукали
батьків загиблих воїнів, які
визволяли їх село від німе-
цько-фашистських загарбни-
ків. У Деревку приїхали
батьки і діти героїв. Зустріч
молоді і гостей відбулась
на берегах Дніпра, біля
обеліска Слави.

ПЛІЧ-О-ПЛІЧ З КОМУНІСТАМИ

Сторінки літопису комсомолу Кіровоградщини

Весною 1917 року в Єлисаветграді організувався
клуб робітничої молоді. Більшовики вели активну
роботу серед юнаків і дівчат. Але меншовики та
есери зуміли захопити керівництво клубом. Зав'язалась
рішуча боротьба. І незабаром із його складу
виділилась революційна група, яка, за ініціативою
більшовиків, організувала соціалістичну спілку ро-
бітничої молоді. До неї ввійшли Могилевський, Маслен-
ковський, Островський та інші. Потім до спілки при-
єдналися Дикий, Плавський, Орехов, Корещак, На-
умов, Муравчик.

Після встановлення в Єлисаветграді Радянської влади,
члени спілки беруть активну участь у діяльності Рад, у роз-
громі контрреволюції, встановленні робітничого контролю
над виробництвом, відкритті бібліотек, читалень.

Соціалістичне будівництво було перерване навалюю австро-
їмперіалістичною війною. Більшовицька партія закликала тру-
дящих на боротьбу проти ворогів. Майже третя частина спіл-
ки робітничої молоді Єлисаветграда була мобілізована. Це —
перший загін революційної робітничої молоді нашого міста.

Після звільнення Єлисаветграда від петлюрівців
7 лютого 1919 року і встановлення влади Рад, у місті
під керівництвом більшовиків утворилась ініціативна
група по організації Комуністичної спілки молоді, яку
засновано 18 березня 1919 року. Роботу групи керу-
вав комітет, що складався з двох відділів: по охороні
праці молоді і по проведенню політико-освітньої
роботи. З перших днів почала зростати комсомоль-
ська організація міста за рахунок робітників. Напри-
кінці квітня до її складу увійшли: Неміровський.

Смелянський, Глозер, Корнев та інші. В цей період
у приміщенні спілки часто проходили співбесіди, лек-
ції. У травні 1919 року комсомольці і молодь міста
провели збір продуктів для голодуючих дітей Північ-
них районів країни. Успішно пройшов комсомольський
хлібний тиждень. Тільки учні міста зібрали для
трудящих Петрограда 120 пудів хліба. Уже в квітні
єлисаветградські комсомольці вирішили направити до
Червоної Армії 30 процентів свого складу.

В цей період комсомольська організація підтримувала велику
увагу політико-освітній роботі серед молоді, проводили
митинги, концерти, відкривали школи політичної грамоти.
Комсомольці брали активну участь у суботниках і неслуха-
ках.

Комсомольці Новоукраїнки на чолі зі своїм вожаком
І. Демченком заснували першу в місті сільськогосподарську
комуни. Восени 1920 року для дітей Півночі з Новоукраїнки
було відправлено вагон продуктів.

Комсомольці допомагали сільським червоноармійцям. Так Лю-
бомирський спілка комсомолу подарувала одній з сімей 8 пудів
хліба, пуд насіння і 20 тисяч карбованців.

Комсомольські організації велику увагу приділяли також
військово-патріотичній роботі серед молоді. Після роботи
юнаки збиралися на навчальних пунктах, де вони навчалися
політиці зброєю. Це давало можливість поповнювати лави
Червоної Армії. У той час комсомольцями Єлисаветградщини
не раз доводилося братися за зброю. Так у травні 1919 року
молоді Єлисаветградщини була активна участь у боротьбі
проти банди Григор'єва. Небезпечний загін комсомольців підби-
вляти грігор'євців на станції Княтоло. Частина юнаків у
цьому бою загинули смертю хоробрих.

У квітні 1920 року почала наступ на Радянську
країну польська шляхта і загони врангелівських
банд. На заклик партії комуністи і комсомольці Єли-
саветграда мобілізували на боротьбу більшу частину
своїх товаришів.

В 1920 році активізувався бандитизм на території Єлисавет-
градської ноліту. Велику допомогу комуністам у боротьбі з
бандитами надавали комсомольці Єлисаветградщини. Пшиб-
леного, Красносілля. У бою з бандами Загоровського, Ха-
мри загинув цілий ряд комсомольських керівників. В Єлисавет-
градщині бандити жорстоко розправлялися з Савелем Кра-
вцем і Мефодієм Босцем. Вічною славою покрили себе ком-
сомольці Новоукраїнки. На світанку 29 грудня 1920 року на
місто напала тритисячна банда Махна. Проти неї виступи-
ли зі зброєю в руках червоноармійці, комуністи й комсомоль-
ці. У бою загинув І. Демченко. Його іменем названо одну з
центральної вулиць Новоукраїнки і районну дитячу бібліо-
теку. Він навічно занесений у списки районної комсомоль-
ської організації.

З кінця 1921 року під керівництвом партійної ор-
ганізації комсомол включився у роботу по ліквідації
тяжких наслідків громадянської війни.

А. БОГУЛЬСЬКИЙ,
кандидат історичних наук, н. о. доцента кафе-
ри історії КПРС Кіровоградського інституту
сільськогосподарського машинобудування.

В. ТУТИК,
студент другого курсу Кіровоградського інсти-
туту сільськогосподарського машинобудування.

ТРУДОВИЙ ЗВІТ СТУДЕНТІВ

Багатолюдно було того
дня в актовому залі Кіро-
воградського інституту
сільськогосподарського
машинобудування — тут
проводив свою роботу
Перший обласний звіт бу-
дівельних загонів. Звступ-
ним словом виступив пер-
ший секретар обкому
ЛКСМУ М. Г. Гайдамака.
«Однією з важливих форм
складного процесу удос-
коналення роботи вищої
школи по підготовці спе-
ціалістів, — говорить він,
— є трудова діяльність
студентської молоді в буд-
загонах. Свідченням ши-
рокого розмаху їхньої ро-
боти є той факт, що ними
опановано в цьому році
капіталовкладень на суму
1152 тисячі карбованців».

Про великі справи ком-
сомольців говорила сек-
ретар обкому ЛКСМУ Ла-
риса Неруш, начальник
обласного штабу будзаго-
нів Андрій Кадиков.
Молодь відремонтувала 8
сільських шкіл, спорудила 11
спортивних майданчиків, зі-
брала і передала бібліотекам
239 примірників книг. Загони
«Молодість-73», Кіровоград-
ського машинобудівного тех-
нікуму, та «Промінь-73», пед-
гогічного інституту, прийняли
активну участь в обладнанні
куточків бойової слави в шко-
лах, читали лекції населенню.

Успішно виконали ви-
робничу програму загони
«Дружний» Кіровоградсь-
кого машинобудівного
технікуму (командир Юрій
Зусь, комісар Микола
Олійник), «Романтик», цьо-
го ж технікуму (командир
Михайло Лиходієв, комі-
сар Микола Шостак), «Ру-
бін-73» Кіровоградського
інституту сільськогоспо-
дарського машинобуду-
вання (командир Анатолій
Кузнецов, комісар Юрій
Юрченко), які успішно ви-
конали виробничу програ-
му, провели значну ідей-
но-виховну роботу.

А. КОВИРЬОВ,
позаштатний корес-
пондент «Молодого
комунар».

Кінець жовтня. Пора жовтого листя. Менше звертаємо увагу на футбольні баталії: зрештою, вже все зрозуміло. Натомість зупиняємось біля щойно виставлених рекламних щитів. Засвічує вогні театральний під'їзд, і владно кличе до нього заманливе слово «Прем'єра!»

Розпочинається черговий сезон. Кропивничани відкривають його сьогодні. І якраз сьогодні суботнім гостем «Молодого комунара» став директор Кіровоградського музично-драматичного театру імені Кропивницького О. Т. Ткаченко.

Перше запитання до Олександра Трохимовича: «Що нового?»

І це не просто своєрідне привітання. Кропивничани мають ще відповісти на запитання у прямому розумінні. До свого сезону театр готувався наполегливо, було чимало радостей і цікавих зустрічей, усі зусилля направлялись на те,

щоб глядач з нетерпінням чекав кожної вистави. Тож слово нашому суботньому гостеві:

— Перш за все — про те, що нас глибоко схвилювало. Днями ми з радістю прочитали повідомлення, що Указом Президії Верховної Ради УРСР трьом нашим акторам присвоєно почесні звання — народного артиста Української РСР Георгію Гнатовичу Семенову, заслуженого артиста УРСР Марії Миколаївні Яриш та Івану Васильовичу Кравцову.

Велику групу артистів нагороджено Почесними грамотами обласного комітету Компартії України та облвиконкому. Почесними грамотами обкому КП України та облвиконкому, а також Міністерства культури УРСР нагороджено і весь колектив театру за активну участь у про-

До нового сезону ми готувались наполегливо. Глядачі міста і області побачать цілий ряд нових вистав. Сезон відкриваємо комедією Миколи Зарудного «Пора жовтого листя». В ній візьмуть участь провідні актори театру. Запросили ми на прем'єру і видатних українських акторів, народних артистів СРСР Героя Соціалістичної Праці Наталію Ужвій та Володимира Дальського. Вони гратимуть на нашій сцені прогігом перших дій.

Глядачі зможуть у цьому сезоні подивитись «Пригоди бравого солдата Швейка» (інсценізація Г. П. Юри), «Голубі олені» О. Компанієць, музичну комедію Я. Цегляра «Дівчина і море» та ін.

Дещо змінився і склад акторів. Колектив театру поповнився творчою молоддю.

І, коли це про нове — то це постійно нове хвилювання перед зустріччю з нашим вимогливим глядачем.

НАШ СУБОТНІЙ ГІСТЬ

ТЕАТР ЗАСВІЧУЄ ВОГНІ

веденні звіту майстрів мистецтва та художніх колективів області перед киянами, що відбувся у травні цього року.

Вшанування нашої праці, визнання успіхів глибоко схвилювало кропивничан. Нагороди радують і зобов'язують. І відповіддю на них може бути одне — наполеглива творча праця.

Протягом гастрольного літа театр показав близько трьохсот вистав майже у всіх районах області. Коли кировградці звітували про свій вагомий внесок в український мільярд пудів хліба, ми пригадували засмаглий обличчя, що уважно дивились на сцену, натружені руки, які широким аплодували героїв життя, з котрими зустрічались у сімейних будинках культури, а то й безпосередньо в полі. І якщо наші виступи хоч трохи допомогли трудівникам села у їх боротьбі за високий врожай третього, вирішального — вважатимемо себе щасливими. З другого боку — виступи перед каліборобами, тваринниками, людьми, закоханими в землю і свою професію, допомогли нашим акторам глибше зрозуміти характер своїх героїв. Адже у творчому доробку театру чільне місце посідають вистави про трудівників села.

— Кожен театр має своє творче обличчя. Які, на вашу думку, його складові? І якби ви визначили творче обличчя нашого театру?

— Якщо говорити про складові, то єдина з найважливіших — відповідність визначенню: «Трибуна сьогодення».

Дев'яносто років тому, коли наш театр засвітив свою діяльність, на його сцені йшли вистави, які глибоко піднімали проблеми сьогодення життя. Зараз п'єси Карпенка-Карого, Кропивницького стали класикою. І цілком заслужено вони посідають чільне місце в репертуарі театру. Але корифеї сцени не лише залишили нам у спадщину свою драматургію. Вони залишили чудову традицію — не стояти осторонь сьогодення, його питань і проблем. Ось тому в нашому репертуарі більшість сучасних творів — 6-7 проти 1-2 класики.

Якщо говорити далі про складові творчого обличчя кропивничан, то це — стійкість, неповторність репертуару, перевага творів про колективне село.

Іноді можна почути думку, що творче

обличчя — привілей лише столичних театрів. З цим погодитись не можемо. Кожен театр прагне до високої професійної майстерності, до тісного контакту з глядачем, до того, щоб його вистави хвилювали, виховували, були неперотрешніми.

— Значну частину глядачів театру складає молодь. І читачам нашої газети, безумовно, буде цікаво взнати, як їй іде паустрич театр, які суто молодіжні спектаклі підготовлено до нового сезону.

— Мені хотілося б дещо глибше розглянути питання «Театр і молодь» стосовно колективу кропивничан. Перш за все, у нашому театрі грає багато молоді. Ось і нещодавно до нас прийшли випускники Київського театрального інституту Олена та Василь Короленки, Ярослав Мелець, кілька вихованців Дніпропетровського театрального училища, артист балету Михайло Аксьоношко, інші молоді товариші. Чекаємо поповнення й далі.

В грудні розпочнемо перший тур огляду творчої молоді, який прохолодимо у масштабах країни. Під час його молоді актори театру виступлять у цілому ряді спектаклів.

Уже з цього можемо зробити висновок, що герої, з якими юнаки і дівчата області зустрінуться на сцені театру імені Кропивницького, мають бути їм близькі і зрозумілі.

Далі — в репертуар театру включаються суто молодіжні спектаклі. І в нашньому сезоні особливо багато буде зроблено для глядача комсомольського віку. Адже ми йдемо до славної дати в житті ВЛКСМ — 50-річчя присвоєння комсомолу імені Володимира Ілліча Леніна. Ювілею ми присвячуємо чотири спектаклі. Зокрема, «Весілля, як весілля» за останнім твором В. Пановой, де йдеться про три покоління радянських людей, «Тримайся, Алюшо!» за твором нашого земляка І. Микитенка та інші.

Тож і хотілося б, щоб усі читачі обласної молодіжної газети відвідали наші вистави.

... Театр засвічує вогні. Кропивничани підійшли до нового сезону сповнені сил і натхнення. «Ми усвідомлюємо ті високі вимоги, які стоять перед нами, — сказав на прощання О. Т. Ткаченко. — Колектив щойно повернувся з відпустки і з ентузіазмом приступив до роботи. Із поставленими завданнями справимося».

СПОРТ НА ФІНІШІ

З 19 по 21 жовтня в п'ятьох зонах проходили змагання з волейболу в залік обласної спартакіади сільських і селищних рад, присвяченої 56-й річниці Великого Жовтня. В змаганнях взяли участь 20 чоловіків і 20 жіночих команд. Перші місця в зонах зайняли команди Голованівська, Малої Виски, Олександрівки та Петрового. Серед жінок сильнішими були спортсменки Голованівська, Долинської, Малої Виски, Олександрівки, Олександрії.

Не взяли участі в цих поєдинках спортсмени Вільшанки.

Попереду ще поєдинки з двох видів спартакіадної програми. Нині турнірну таблицю змагань очолюють спортсмени Олександрівського району. Вони набрали 150,5 очка, в ульяновців — 141,5, в олександрійців — 134. Закликають турнірну таблицю маловискивці, онуфріївці, та представники Вільшанки. В них відповідно — 38, 34, 9 очок. Останні склали залік лише в поєдинках футболістів, а під час змагань з волейболу та гирьового спорту мали нульові результати. І це дає підстави відзначити, що районна рада ДСТ «Колос», районний спорткомітет послабили увагу до низових колективів фізкультури. Тож рівень спортивно-масової роботи тут низький: масовість і майстерність і в цьому році не зростає.

В. НЕЧИПОРЕНКО,
старший інструктор облспорткомітету.

Студенти Кіровоградського інституту сільськогосподарського машинобудування стали третіми призерами в поєдинках боротьби класичного стилю і принесли збірній області залікові очки до балансу спортсменів, які беруть участь в спартакіаді Міністерства вищої і спеціальної освіти УРСР. В особистому заліку серед кировградців найкраще виступив кировградець Віктор Савчук. Він був третім призером змагань.

Володар призу «Молодого комунара» з велоспорту зам'ячання Валерій Красов став срібним призером в змаганнях на першій республіканській раді ДСТ «Локомотив». Переможцем змагань на приз нашої газети серед юніорів Іван Лісак теж був серед переможців поєдинків в тонках, де змагалися наймолодші учасники велоспорту.

КОМСОМОЛЬСЬКИЙ ЗНАЧОК

Слова О. Смаржівського
(м. Знаменка)

Музика К. Шутенка
(м. Кіровоград)

Комсомольський значок...
Я тримаю тебе на долоні.
Від років
Потім яні
І лиш згадкою служили мені
Про жорстокі бої,
Про буремні вогні,
Про тривожної юності дні.

ПРИСПІВ:
Час, мов повітря, спливає весняна,
Вже туманом лягла сніжна,
Та завзята назавжди адихнула мені

Комсомольської юності дні.
Ти в загравах, в огнях,
Була краплиною крові Вітчизни,

І не раз
В грізний час
Ми з тобою, як вірні сини,
Захищали той край,
Колосисті лани,
На суворих дорогах війни.

ПРИСПІВ:
Комсомольський значок...
На війні ми не всі вижили.
Ти про тих,
Молодих,
Наших зміни тепер розкажи,
Щоб любили свій край
І його берегли
Так як ті, що в боях полягли.

ПРИСПІВ:

28 НЕДІЛЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.05 — Ранкова гімнастика для дітей. (М). 9.20 — Новини. (М). 9.30 — Для школярів. «Будильник». (М). 10.00 — «Служба Радянському Союзу». (М). 11.00 — «В ефірі — «Молодість». (М). 12.00 — «Музичний кіоск». (М). 12.30 — «Сільська година». (М). 13.30 — Говорять учасники Всесвітнього конгресу миролюбних сил у Москві. (М). 13.40 — Екранізація літературних творів. (М). 15.00 — Міжнародна панорама. (М). 15.30 — Колірове телебачення. Програма мультфільмів. (М). 16.00 — Колірове телебачення. «Клуб кінополювання». (М). 17.00 — Чемпіонат СРСР з футболу. «Динамо» (Тбілісі) — ЦСКА. В перерві — новини. (Тбілісі). 18.45 — Прем'єра телевізійного документального фільму. «Головний конструктор». 2 серія. (М). 19.45 — Концерт-віт майстрів мистецтва та художніх колективів Ровенської області. (К). В перерві — «На добраніч, діти!». (К). 22.15 — Програма «Час». (М). (Відеозапис). (М). 22.45 — Першість СРСР з футболу: «Дніпро» — «Спартак». 2-й тайм. (Відеозапис). 23.30 — Вечірні новини. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 15.23 — «Ми на марші». Гра-змагання, присвячене 50-річчю присвоєння піонерської організації імені В. І. Леніна. (Донецьк). 16.30 — «Екран молодих». (Ворошиловград). 17.30 — Художній фільм. «Ох, вже ця Настя». (К). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.45 — Кінопанорама. (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Колірове телебачення. Прем'єра телевізійного документального фільму «Пеггі Флемінг» у Радянському Союзі. (М). 22.20 — Новини. (М).

29 ПОНЕДІЛОК

ПЕРША ПРОГРАМА. 11.00 — Телевісті. (К). 11.15 — С. Альошин. «Толі, в Севільї». Вистава. (К). 13.45 — «Телеклуб любителів природи». (Ужгород). 15.05 — Навчальна передача з географії. (М). 15.30 — Навчальна передача з загальної біології. (М). 16.00 — До 30-річчя визволення Дніпропетровщини від німецько-фашистських загарбників. (Дніпропетровськ). 16.30 — Музичний антракт. (К). 16.40 — «І оживає земля Поліська». (Львів). 17.00 — «Екран молодих». (Ворошиловград). 18.00 — До Дня народження комсомолу. (Кіровоград). 18.10 — Країни рапортує Тоджикська РСР. (М). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — «Кіровоградщина спортивна». (Кіровоград). 20.00 — Чемпіонат СРСР з хокея. «Ди-

намо» (Рига) — «Спартак» (М). 3-й період. (Передача з Риги). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «В ефірі «Молодість». (М). 22.15 — «Спортивний щоденник». (М). 23.15 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 18.00 — Мультфільм «Півник і соняшник». (К). 18.30 — Реклама, оголошення. (К). 19.00 — Колірове телебачення. «Пісні комсомолу». (М). 19.30 — «На музичній орбіті». (Харків). 20.15 — Телефільм «Листи у безсмертя». (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній фільм «Це починається так». (К). 23.05 — «Сільськогосподарський тиждень». (К). 23.20 — Вечірні новини.

30 ВІВТОРОК

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Для школярів. «Вогнище». (М). 10.15 — Колірове телебачення. «Крах інженера Гаріна». Телевізійний багатосерійний художній фільм. Перша серія. (М). 11.20 — «Літо врожайного року». Телебачення. (М). 11.50 — Колірове телебачення. Концерт для учасників Всесвітнього конгресу миролюбних сил у Москві. (М). 16.20 — «На головних напрямках п'ятирічки». (Львів). 16.40 — Для дітей. «Павлицькі казки». (Кіровоград на Республіканському телебаченні). 17.10 — «Балада про танкер». (Херсон). 17.30 — «Молоді голоси». Концерт. (Донецьк). 18.00 — Хроніка тижня. (Кіровоград). 18.10 — Телефільм. (Кіровоград). 18.40 — «Людина — дорога — автомобіль». (Кіровоград). 19.00 — Виступ письменника Г. Маркова. (М). 19.15 — «Пісня-73». (М). 19.35 — Колірове телебачення. «Твоя юність». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Колірове телебачення. «Чілі. Час боротьби, час тривоги». Телевізійний документальний фільм. (М). 22.30 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 18.00 — Телефільм. «Історія тисячі паровозів». (К). 18.30 — Реклама, оголошення. (К). 19.00 — Програма «Вісті». (К). 19.30 — «Екран молодих». (Харків). 20.00 — Колірове телебачення. Концерт. (К). 20.45 — «На добраніч, діти!». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Тележурнал «Старт». (К). 23.25 — Вечірні новини. (К).

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Галіки, 2.